

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15Csp/33/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118401459
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:6118401459.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený spoločnosťou: Remedium legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Dolejš, proti žalovanej: Q. Š., K.. XX.XX.XXXX, O. J. XXX, XXX XX J., o zaplatenie 8.985,61 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti istiny v sume 349,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne:

- zo sumy 20,00 Eur od 01.01.2019 do 28.01.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 29.01.2019 do 25.02.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 26.02.2019 do 25.03.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 26.03.2019 do 24.04.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 25.04.2019 do 23.05.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 24.05.2019 do 27.06.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 28.06.2019 do 30.07.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 31.07.2019 do 23.08.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 24.08.2019 do 24.09.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 25.09.2019 do 23.10.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 24.10.2019 do 28.10.2019,
- zo sumy 29,30 Eur od 29.10.2019 do 21.11. 2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 22.11.2019 do 27.12.2019,
- zo sumy 20,00 Eur od 28.12.2019 do 27.01.2020,
- zo sumy 20,00 Eur od 28.01.2020 do 26.02.2020,
- zo sumy 20,00 Eur od 27.02.2020 do 25.03.2020 a
- zo sumy 20,00 Eur od 26.03.2020 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca - Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 81 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „pôvodný žalobca“ alebo „pôvodný veriteľ“), sa žalobou, ktorú podal Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) dňa 13.12.2018, domáhal od žalovanej plnenia vyčísleného v sume 9.786,61 Eur spolu s príslušenstvom, ako aj si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Takto uplatnený nárok pozostával z istiny v sume 9.380,69 Eur, vyčísleného úroku v sume 402,42 Eur a nároku na poplatky v sume 3,50 Eur.

2. Upomínací soud výzvou zo dňa 08.01.2019 vyzval žalobcu na oznámenie, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, v ktorej sa rozpor netýka, t. j. v časti istiny v sume 8.975,61 Eur spolu s úrokom z omeškania tak, ako bol vyčíslený v predmetnej výzve (č. l. 58,59 spisu). Na výzvu súdu právny zástupca pôvodného žalobcu vyslovil súhlas s rozhodnutím veci v časti, v ktorom sa rozpor netýka s tým, že žalobca mal zato, že nesporná časť má znieť, čo sa istiny týka v sume 8.579,69 Eur a zmluvného úroku a úroku z omeškania do zosplatnenia úveru v sume 402,42 Eur, ako aj príslušenstvom tak, ako bolo uvedené v danom súhlase a zároveň žiadal priznať aj nárok na poplatky v sume 3,50 Eur (spolu istina predstavovala sumu 8.985,61 Eur). S prihladnutím na ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 306/2017 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, v dôsledku súhlasu žalobcu sa v časti prevyšujúcej sumu 8.985,61 Eur konanie zastavilo.

3. Upomínací súd rozhodol o nároku pôvodného žalobcu platobným rozkazom zo dňa 21.01.2019 v konaní vedenom pod sp. zn. 24Up/1216/2018, ktorým zaviazal žalovanú na plnenie v sume 8.985,61 Eur spolu s príslušenstvom tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti platobného rozkazu (v spise na č. l. 70).

4. Voči platobnému rozkazu podala žalovaná odpor v ktorom uviedla, že nárok pôvodného žalobcu považuje za nedôvodný, neopodstatnený, ktorý neuznáva v celom rozsahu. V podanom odpore okrem iného poukázala na nekalé obchodné praktiky pôvodného veriteľa, zmluvu považuje za neplatnú ako celok pre rozpor s dobrými mravmi. Žiadala, aby zmluva spolu s jej dodatkami bola z úradnej moci podrobená súdnej kontrole. Zároveň poukázala na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, Súdneho dvora Európskej únie. V dôsledku skutočností uvedených v odpore žiadala zrušiť platobný rozkaz v celom rozsahu ako nedôvodný a zmätočný. Žiadala tiež odmietnuť žalobný návrh ako nedôvodný a uplatnila si aj nárok na náhradu trov konania. Odpor v spise na čl. 83 - 86 spisu.

5. Žalobca na výzvu upomínacieho súdu podal návrh na pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Spolu s týmto návrhom sa vyjadril aj k podanému odporu (čl. 99 - 103) v ktorom právny zástupca pôvodného žalobcu vyslovil nesúhlas s tvrdeniami žalovanej, poukázal na eurokomfortný výklad ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. Rovnako poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky a mal za to, že nárok uplatnený v tomto konaní je opodstatneným nárokom.

6. Vzhľadom k vyslovenému návrhu na pokračovanie v konaní, upomínací súd po upovedomení, vec postúpil Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd“), ktorá bola prijatá okresným súdom dňa 18.03.2019 a dňa 19.03.2019 zapísaná pod spisovú značku 15Csp/33/2019. O postúpení boli strany sporu upovedomené.

7. Dňa 15.05.2020 bol súdu doručený návrh na zmenu žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky. Čo sa týka postúpenej pohľadávky, tu pôvodný žalobca na výzvu súdu uviedol, že zo zmluvy o úvere sú zaviazaní dlžník B. Š. a spoludlžník Q. Š. a to spoločne a nerozdielne. Dlžník však dňa 26.05.2016 zomrel a do jeho práv vstúpila ako jediná dlžníčka Q. Š.. S odvolaním sa na ustanovenia zmluvy o postúpení mal pôvodný žalobca zato, že právo na pohľadávku novému veriteľovi svedčí nielen voči dlžníkovi, ale aj spoludlžníkovi, teda žalovanej. Ďalej uviedol, že z čísla zmluvy o úvere (uvedeného v prílohe) je zjavné, že postúpením pohľadávky dlžníka došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej, ako spoludlžníčke, pretože je dôvodný záver, že príloha k zmluve o postúpení vyplýva z označenia dlžníka uvedeného v zmluve o úvere a nie všetkých dedičov a týka sa aj žalovanej (č. l. 166-167). Spolu s týmto vyjadrením žalobca nepredložil do konania už žiadnu inú prílohu. Obsahom spisu je len príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 1/2020, z ktorej má súd preukázané, že malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky voči B. Š. a to v sume 14.500,00 Eur - istina v sume 9.380,69 Eur a úroky v sume 5.119,71 Eur (č. l. 142). Zmluva o postúpení pohľadávok č. 1/2020 zo dňa 09.04.2020 sa nachádza v spise na č. l. 145-150. Žalobca mal zato, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

8. O návrhu na zmenu strany sporu súd rozhodol uznesením č. k. 15Csp/33/2019 - 183 zo dňa 09.06.2020, ktorým návrhu vyhovel a do konania tak vstúpil žalobca označený v záhlaví tohto rozsudku. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.07.2020.

9. Žalovaná dňa 08.07.2020 doručila súdu ďalšie vyjadrenie (v spise na čl. 191 - 196), v ktorom opätovne poukázala na rozhodnutia tak krajských súdov Slovenskej republiky ako aj okresných súdov

a s prihliadnutím aj na skutočnosti, ktoré uvádzala v tomto vyjadrení, opätovne žiadala zrušiť platobný rozkaz v celom rozsahu ako nedôvodný a zmätočný (tu súd poukazuje, že vyjadrenie bolo doručené súdu v čase, keď už platobný rozkaz bol zrušený; keďže k jeho zrušeniu došlo zo zákona z dôvodu podaného odporu). Ďalej žiadala odmietnuť žalobný návrh ako nedôvodný a zaviazat žalobcu na úhradu trov konania.

10. Podaním, doručeným súdu dňa 27.05.2021 žalobca reagoval na výzvu súdu, spolu s ktorým doručil súdu aj listinné doklady na preukázanie platného postúpenia pohľadávky (jedná sa o listinné doklady, ktoré boli do konania predložené aj pôvodným žalobcom). Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním z 05.12.2016. Toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej 15.11.2016 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre omeškanie spotrebiteľa s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa žalobcu premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.11.2016 tak začala v súlade s ustanovením § 103 OZ plynúť od zročnosti splátky pre nesplatenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, teda v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 15.11.2016 a uplynula by najskôr dňa 15.11.2019. Žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby (žaloba bola podaná na upomínací súd dňa 13.12.2018, čl. 14 spisu). Čo sa týka doručovania predmetnej výzvy, tu žalobca odkázal na Obchodné podmienky čl. 4.3 Oznamovanie a doručovanie, konkrétne bod 4.3.6., podľa ktorého „pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR alebo v zahraničí sa informácie a dokumenty považujú za doručené 10. deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. To platí aj keď sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie alebo zásielka sa vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, pri zasielaní informácií a dokumentov poštovou zásielkou, banka zasiela informácie a dokumenty vo forme obvyčajnej listovej zásielky.“ Aj napriek tomu, že súd vyzval žalobcu na oznámenie, ktorým dňom mala byť zásielka doručená, žalobca tieto skutočnosti v odpovedi na výzvu súdu presne nešpecifikoval (čl. 208 a nasl.), teda neuviedol presný dátum, ktorým boli listiny doručené žalovanej.

11. Na pojednávaní konanom dňa 28.05.2021 právny zástupca žalobcu zobral žalobu čiastočne späť čo do sumy 349,30 Eur s príslušenstvom čo vyplýva z navrhovaného petitu žaloby, kde úrok z omeškania žiadal určiť v nasledovnom rozsahu: zo sumy 8.569,69 eur za obdobie od 21.11.2018 do 31.12.2018, zo sumy 8.549,69 Eur za obdobie od 01.01.2019 do 28.01.2019, zo sumy 8.529,69 Eur za obdobie od 29.01.2019 do 25.02.2019, zo sumy 8.509,69 Eur za obdobie od 26.02.2019 do 25.03.2019, zo sumy 5.489,69 Eur za obdobie od 26.03.2019 do 24.04.2019, zo sumy 8.469,69 Eur za obdobie od 25.04.2019 do 23.05.2019, zo sumy 8.449,69 Eur za obdobie od 24.05.2019 do 27.06.2019, zo sumy 8.429,69 Eur za obdobie od 28.06.2019 do 30.07.2019, zo sumy 8.429,69 Eur za obdobie od 31.07.2019 do 23.08.2019, zo sumy 8.409,69 Eur za obdobie od 24.08.2019 do 24.09.2019, zo sumy 8.389,69 Eur za obdobie od 25.09.2019 do 23.10.2019, zo sumy 8.369,69 Eur za obdobie od 24.10.2019 do 28.10.2019, zo sumy 8.340,39 Eur za obdobie od 29.10.2019 do 21.11.2019, zo sumy 8.320,39 Eur za obdobie od 22.11.2019 do 27.12.2019, zo sumy 8.300,39 Eur za obdobie od 28.12.2019 do 27.01.2020, zo sumy 8.280,39 Eur za obdobie od 28.01.2020 do 26.02.2020, zo sumy 8.260,39 eur za obdobie od 27.02.2020 do 25.03.2020 a zo sumy 8.240,39 Eur od 26.03.2020 do zaplatenia.

12. Okresný súd vo veci pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovanej. Právny zástupca žalobcu odkazoval na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia s tým, že po čiastočnom späťvzati žaloby žiadal priznať sumu 8.636,31 Eur spolu s príslušenstvom.

13. Podľa § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

15. Podľa § 145 ods. 3 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

16. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

17. Žalobca zobral žalobu čiastočne späť čo do sumy 349,30 eur s prísl., kde prihladol na vykonané úhrady zo strany žalovanej po podaní žaloby. S poukazom na skutočnosť, že k späťvzatiu žaloby došlo po tom, ako bola žalovanej už doručená žaloba, okresný súd v súlade s citovanou zákonnou úpravou konanie zastavil v rozhodnutí vo veci samej. Konanie bolo zastavené tak čo do istiny, ako aj čo do príslušného úroku z omeškania, s prihladnutím na navrhovaný petit žaloby po čiastočnom späťvzati žaloby uvedený v odseku 11. a to tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

18. Na tomto pojednávaní okresný súd zároveň aj rozhodol o podanej žalobe a to po vykonanom dokazovaní v rozsahu oboznámenia sa s listinnými dokladmi tvoriacimi obsah spisového materiálu a to: čl. 6 - 13 žaloba, - čl. 17 - 22 prílohy, tabuľky a PC výstupy, - čl. 23 - 24 podací hárok č. EPH 008129659, - čl. 25 - 32 obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery pôvodný veriteľ, - čl. 34 výzva na úhradu dlžnej sumy z 26.09.2018, - čl. 35 výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 08.12.2016, - čl. 36 - 49 VOP, - čl. 52 - 52 PC zostava Vladimír Šimčík, - čl. 53 výzva na úradu dlžnej sumy z 05.12.2016, - čl. 54 - 57 zmluva o spotrebiteľskom úvere z 20.11.2015, - čl. 58 - 60 výzva Upomínací súd, - čl. 64 - 67 súhlas PZ pôvodného žalobcu s rozhodnutím časti ktorej sa rozpor netýka, - čl. 70 PR Upomínacieho súdu z 21.01.2019, - čl. 80 doručka OS BB, - čl. 81 doručka OS BB, - čl. 82 - 87 odpor voči PR, - čl. 94 - 103 vyjadrenie žalobcu k odporu + návrh na pokračovanie v konaní, - čl. 125 oznámenie o odvolaní plnej moci, - čl. 133 - 135 oznámenie o odvolaní plnomocenstva, - čl. 141 - 150 návrh na zmenu strany sporu + prílohy, zmluva o postúpení pohľadávok z 09.04.2020, - čl. 160 - 167 vyjadrenie k výzve súdu + prílohy, - čl. 172 - 180 prílohy zaslané zo strany žalobcu (aj identické, ako už boli doložené do konania), - čl. 191 - 196 vyjadrenie žalovanej z 08.07.2020, - čl. 206 - 231 vyjadrenie žalobcu na výzvu súdu + prílohy, (opätovne).

18.1. Z uvedených listinných dokladov, ako aj z obsahu žaloby a z obsahu celého spisového materiálu, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

18.2. Pôvodný veriteľ uzatvoril dňa 20.11.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere „Lepšia splátka“ a to s B. Š. ako dlžníkom a Q. Š. (žalovanou) v postavení spoludlžníka. Zo zmluvných podmienok vyplýva, že úver bol schválený v sume 9.700,00 Eur, s počtom mesačných splátok 108. Termín konečnej splatnosti úveru bol 15.11.2024, výška mesačnej splátky 153,00 Eur. Fixná úroková sadzba 12,90 %, RPMN banky 13,70 %, priemerná RPMN na trhu 10,97 %. Odplata za poskytnutie úveru bola 12,90 %, najvyššia prípustná hodnota odplaty 21,94 %. V zmysle zmluvných podmienok celková čiastka, ktorú mal klient zaplatiť predstavovala sumu 16.327,66 Eur, pričom sa jedná o úver bez poistenia, keďže dlžník vyhlásil, že nespĺňa podmienky pre vznik poistenia. Pôvodný veriteľ plnil v zmysle zmluvy, avšak žalovaná ako spoludlžníčka v dobe od uzatvorenia zmluvy splatila svoj záväzok iba čiastočne, čo vyplýva z listiny označenej ako „aktuálny stav úveru“. Po dátume predčastnej splatnosti úveru žalovaná uhradila pôvodnému veriteľovi 19 platieb. Keďže žalovaná nedodrжала podmienky zmluvy, pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

18.3. Žaloba bola podaná pôvodným veriteľom výlučne voči spoludlžníčke. Následne, v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky a pôvodný žalobca (aj pôvodný veriteľ), podal návrh na zmenu strany sporu. Tomuto návrhu súd vyhovel tak, ako je to uvedené vyššie. Po čiastočnom späťvzati žaloby, v dôsledku vysloveného súhlasu, bola predmetom žaloby suma 8.985,61 Eur s príslušenstvom. Žalobca následne zobral žalobu čiastočne späť a to čo do sumy 349,30 Eur s príslušenstvom. Predmetom žaloby tak zostala suma 8.636,31 Eur s príslušenstvom.

19. V konaní je nesporná tá skutočnosť, že pôvodný žalobca postúpil pohľadávku voči žalovanej práve na žalobcu. Pôvodný žalobca podal návrh na zmenu žalobcu, ktorému súd vyhovel. V konaní je tiež nesporný spotrebiteľský charakter sporu vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorá má formulárový charakter bez možnosti žalovanej privodiť jeho zmenu, a uvedené vyplýva aj z označenia žalovanej - spoludlžníčky, len ako fyzickej osoby identifikovanej rodným číslom. Spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere nespochybňoval ani sám žalobca, dokonca poukazoval aj na ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, podľa ktorého mal postupovať pri zosplatnení dlhu.

20. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

21. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

23. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov a v znení účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

26. Podľa § 2 ods. 3 zákona o bankách, bankové povolenie je povolenie podľa osobitného predpisu^{5a}) vydané na vykonávanie bankových činností uvedených v odseku 2 v rozsahu a za podmienok uložených týmito povolením alebo ustanovených týmto zákonom a osobitnými predpismi.

27. Podľa § 3 ods. 2 zákona o bankách, bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

28. Podľa § 6 ods. 1 zákona o bankách, činnosť bánk a pobočiek zahraničných bánk podlieha dohľadu vykonávanému Národnou bankou Slovenska; v rozsahu ustanovenom týmto zákonom podlieha dohľadu aj činnosť iných osôb a subjektov súvisiaca s činnosťou alebo riadením bánk alebo pobočiek zahraničných bánk. Dohľad sa vykonáva v rozsahu ustanovenom týmto zákonom nad jednotlivými bankami, pobočkami zahraničných bánk alebo inými subjektmi a tiež nad konsolidovanými celkami, ktorých súčasťou sú aj banky, a nad finančnými konglomerátmi podľa § 49c.

29. Podľa § 6 ods. 8 veta prvá zákona o bankách, za výkon dohľadu zodpovedá Národná banka Slovenska.

30. Podľa § 7 ods. 1 veta prvá zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska.

31. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

32. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

33. Podľa § 43a ods. 2 OZ (účinného v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru), návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

34. Okresný súd v prvom rade riešil základnú otázku a síce či má žalobca aktívnu legitimáciu v spore, to znamená, či zo strany pôvodného veriteľa došlo k účinnému postúpeniu pohľadávky s prihliadnutím na tú skutočnosť, že predmetom postúpenia bola banková pohľadávka. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o bankách nad rámec pravidiel cesíí upravených v OZ sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Postúpenie pohľadávky je síce bežným právnym úkonom, všeobecne môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná ako peňažná pohľadávka, môže byť ňou pohľadávka splatná, nesplatná alebo aj budúca, ale musí to byť pohľadávka určitá a existujúca. Pokiaľ sa však týka cesia bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný právny predpis (leg specialis) dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie tak, že bankovú pohľadávku je možné postúpiť iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a iba po písomnej výzve na splnenie, pričom výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní.

35. 1. Už pôvodný žalobca predložil do konania listinné doklady upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru s dátumom podania 08.11.2016, ktoré toho istého dňa malo byť odoslané žalovanej, čo žalobca preukazuje podacím hárkom č. EPH 008129659 (zásielka identifikovaná ako UPOZ0711.txt_\$JOBID_9MDX.enc), ktorá identifikácia zásielky sa nachádza aj na danom listinnom doklade v spise na čl. 35. Vo výzve pôvodný žalobca žalovanú upozorňuje na podstatné porušenie ustanovení zmluvy o úvere ako aj, že ku dňu 07.11.2016 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Uvedeným listinným dokladom pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na plnenie v sume 531,25 Eur a to v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy, ktorú sumu špecifikoval v sume 530,00 Eur ako omeškané splátky a v sume 1,25 Eur ako poplatky. Žalobca nepreukazuje kedy táto výzva bola doručená žalovanej, avšak poukazuje na obchodné podmienky čl. 4.3., podľa ktorých sa uvedený doklad má považovať za doručený 10. deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia. Všeobecné obchodné podmienky a článok, na ktorý odkazuje žalobca sa nachádzajú v spise na čl. 40.

35.2. Ďalším listinným dokladom zo dňa 05.12.2016 bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy, kde jej zároveň bolo oznámené, že svojim konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy a z uvedeného dôvodu sa stáva úverová pohľadávka dňa 05.12.2016 predčasne splatnou v celom rozsahu (v spise na čl. l. 165). Týmto listinným dokladom pôvodný veriteľ vyčíslil pohľadávku v sume 9.786,61 Eur, ktorá suma pozostáva z istiny 9.380,69 Eur, úroku v sume 402,42 Eur a poplatkov za upomienky v sume 3,50 Eur. V tomto rozsahu si žalobca uplatnil nárok na upomínacom súde, ktorý však následne svojím súhlasom zobral čiastočne späť.

35.2. Rovnako aj v tomto prípade žalobca nepreukazuje doručenie uvedeného listinného dokladu ale len jeho odoslanie, o čom predložil na výzvu súdu podací hárok číslo EPH008361170 zo dňa 06.12.2016 (v spise na čl. 163 a aj 220), z ktorého má súd za preukázané, že uvedeného dňa bola žalovanej odoslaná práve výzva na úhradu dlžnej sumy, oznámenie o zosplatení, keďže na podacom háрку je uvedený rovnaký identifikátor, ako na danej listine (čl.53, aj 165 a podací hárok na čl. l. 163) a to: VYZBO512.uv_\$JOBID_9OU0.enc. V zmysle tejto výzvy bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

36. Ako je uvedené vyššie, v súlade s citovanou úpravou zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky musia byť splnené dve podmienky. Prvou z nich je písomná výzva banky vo vzťahu k riadne nesplácanej úverovej pohľadávke, aby ju dlžník splnil a druhou je nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Žalobca preukazuje, že žalovanú vyzval ešte pôvodný žalobca (banka) na splatenie dlžnej časti úveru, kde poukazuje na tú skutočnosť, že ku dňu 07.11.2016 je žalovaná v omeškaní viac ako 3 mesiace so splátkami, ktoré spolu predstavujú sumu 530,00 Eur a oznámil, že dlžná suma je tvorená aj z poplatkov v sume 1.25 Eur. Pôvodný žalobca vyčíslil aj sankčný úrok za každý deň omeškania

v sume 0,07 eura. Tak, ako je už uvedené, žalobca ani v prípade uvedeného dokladu nepreukazuje doručenie danej listiny.

37. Čo sa týka určenia dátumu doručenia danej (prvej) výzvy, súd preto vychádzal zo všeobecných obchodných podmienok. Pokiaľ uvedená výzva bola odoslaná žalovanej dňa 08.11.2016 a dňom doručenia má byť 10. deň po odoslaní danej listiny, táto listina bola žalovanej potom doručená dňa 18.11.2016, čo bol piatok, pracovný deň. Lehota na plnenie (15 dní) začala plynúť nasledujúceho dňa, t. j. 19.11.2016 (§ 122 ods. 1 OZ - lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní) a uplynula dňa 05.12.2016, keďže 15 - ty deň lehoty pripadol na 03.12.2016, čo však bola sobota. V súlade s § 122 ods. 3 OZ, podľa ktorého, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň, preto posledným dňom na plnenie je práve 05.12.2016. Z ďalšieho listinného dokladu má súd ale preukázané, že uvedeného dňa, teda v deň, keď ešte žalovanej plynula lehota na plnenie, pôvodný veriteľ už vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

38. Deň doručenia prvej výzvy žalovanej je dôležitý pre prijatie právneho názoru, či bola/nebola vyhlásená splatnosť úveru v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami. Aj napriek skutočnosti, že sám pôvodný žalobca v žalobe uvádzal, že pred zosplatnením úveru aplikoval voči žalovanej postup podľa § 53 ods. 9 OZ, s prihliadnutím na uvedené je zrejmé, že pôvodný veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru pred uplynutím lehoty 15 dní na plnenie. Tu sa súd nestotožňuje s tvrdením právneho zástupcu žalobcu, v ktorom uvádza, že na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je potrebné aplikovať ustanovenie § 43a ods. 2 OZ „a to teda, že účinnosť tohto úkonu nastane od doby, kedy sa dostane k adresátovi tohto úkonu“. Podľa žalobcu (právneho zástupcu) potom mimoriadna splatnosť úveru nastala 16.12.2016 a teda boli splnené podmienky uložené v § 53 ods. 9 OZ, z ktorého dôvodu žalobca má zato, že je v konaní aktívne legitimovanou osobou.

39. Ako vyplýva z citovaného ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, predčasné zosplatnenie pohľadávky je jednostranný adresovaný hmotnoprávny úkon, ktoré zosplatnenie naplňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, a to v dôsledku jednostranného prejavu vôle veriteľa. Je síce pravdou, že perfektným sa tento úkon stáva až momentom, keď sa dostane do sféry dispozície adresáta, avšak ani jeho doručenie nezvráti stav, ak takýto úkon bol urobený v rozpore s právnymi predpismi, tak ako tomu bolo v tomto prípade, keď bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená predčasne, v čase, keď žalovanej plynula ešte lehota na plnenie. Navyše § 43a ods. 2 OZ na ktorý odkazuje právny zástupca žalobcu podľa názoru súdu ani nie je možné aplikovať na tento prípad, keďže toto ustanovenie sa týka spôsobu uzatvárania zmlúv ako dvojstranných právnych úkonov, pričom mimoriadne zosplatnenie má povahu jednostranného právneho úkonu a nie návrhu pre druhú zmluvnú stranu. Uvedenému záveru svedčí aj tá skutočnosť, že samotné zosplatnenie je vyhlasované veriteľom ku konkrétnemu dátumu, ku ktorému dňu pohľadávka dlžníka je vyjadriteľná určitou sumou. K inému (neskoršiemu dňu, na ktorý poukazuje žalobca - 16.12.2016) by táto pohľadávka mala zároveň aj inú hodnotu.

40. V prípade listiny označenej ako výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 05.12.2016, je podľa názoru súdu už nadbytočné rátať deň jej doručenia, keďže pôvodný veriteľ nepostupoval v súlade so zákonnou úpravou a k zosplatneniu úveru pristúpil predčasne, teda ešte pred uplynutím lehoty na plnenie. Z uvedeného dôvodu pôvodný veriteľ následne postúpil nesplattnú pohľadávku. Ak pôvodný žalobca postúpil pohľadávku dňa 09. 04. 2020, postúpil ju aj pred dátumom konečnej splatnosti úveru, ktorý bol až dňa 15. 11. 2024, teda aj pri prihliadnutí na tento dátum bola pohľadávka postúpená pred splatnosťou úveru, ktorá by nastala uplynutím doby trvania zmluvného vzťahu (keďže pôvodný žalobca nevyhlásil splatnosť v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami).

41. Navyiac súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že príloha k postupovanej pohľadávke preukazuje postúpenie pohľadávky pôvodného veriteľa výlučne voči dlžníkovi a to aj napriek tomu, že tento mal byť podľa vyjadrení žalobcu nebohý už od roku 2016, pričom pohľadávka bola postupovaná až v roku 2020. Žalobca do konania nepredložil prílohu k postupovanej pohľadávke preukazujúcej postúpenie pohľadávky aj voči spoludlžníčke - žalovanej, ktorá mala byť výlučnou a jedinou dedičkou dlžníka. Ak aj napriek tomu, žalobca ako prílohu uviedol pohľadávku voči dlžníkovi, súd má zato, že takáto pohľadávka pôvodného veriteľa voči dlžníkovi už v čase postúpenia pohľadávky ani neexistovala, keďže žalovaná ako výlučná dedička (čo v konaní ale žalobca nepreukazoval) mala vstúpiť do povinnosti dlžníka v rozsahu zodpovedajúcom výške jej nadobudnutého dedičstva, ako aj jej záväzok voči pôvodnému

veriteľovi vyplýval z jej postavenia spoludlžníka, v tomto prípade v celom rozsahu s odkazom na zmluvu. Aj z tohto dôvodu, keďže žalobca žaloval žalovanú ako spoludlžníčku, čo jednoznačne vyplýva zo žaloby, kde je výslovne uvedené, že právnym titulom na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku je zmluva o úveru uzatvorená medzi stranami sporu zo dňa 20.11.2015 - pôvodný žalobca v postavení veriteľa a žalovaná v postavení spoludlžníka a nie ako právnu nástupkyňu dlžníka, je súd toto názoru, že na preukázanie platného postúpenia bankovej pohľadávky (okrem už uvedeného) bolo potrebné preukázať aj postúpenie pohľadávky voči spoludlžníčke a to prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky, čo však preukázané nebolo.

42. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade žalobca nielenže nepreukázal, že boli splnené podmienky v zmysle § 92 os. 8 zákona o bankách, avšak ani nepreukázal, že pôvodný veriteľ postúpil pohľadávku voči žalovanej v postavení spoludlžníka, keďže takto bola žalovaná v žalobe označená. Súd sa v tomto prípade nestotožňuje potom ani s tvrdením žalobcu, že jemu svedčí právo na pohľadávku nielen voči dlžníkovi, ale aj voči žalovanej ako spoludlžníčke, keď vzápätí v ďalšom uvádza, že príloha k zmluve o postúpení pohľadávky vyplýva z označenia dlžníka uvedeného v zmluve o úvere a nie všetkých dedičov a týka sa aj žalovanej.

43. Z citovanej zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že predmetom spôsobilým na postúpenie bankovej pohľadávky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Vyplýva to z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 zákona o bankách: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť (rozumej postúpenie pohľadávky) ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva“. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. V prípade, ak by tomu tak nebolo, znamenalo by to, že banka by mohla postúpiť akýkoľvek nesplatný úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú a na akýkoľvek subjekt, činnosť ktorého nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, a ktorý nemá povolenie na vykonávanie bankových činností. Toto by však bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by bol tiež v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od banky vyžadovaná v súlade s § 27 ods.1 zákona o bankách a v rozpore so smernicou o nekalých praktikách. Súd je v prvom rade toho názoru, že v konaní bolo potrebné preukázať doručenie prvej výzvy žalovanej, ak sa však tak nestalo a to ani napriek výzve súdu, súd pri ustálení dátumu doručenia postupoval práve v súlade s VOP, tak ako je to uvedené vyššie.

44. Súd v danom prípade nespochybňuje samotné právo banky postúpiť aj pohľadávku celého úverového vzťahu, ale k takémuto postúpeniu môže banka pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami potom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru, alebo sa úver stal splatným. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je výlučným oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt.

45. Ak bolo v konaní preukázané, že žalobca postúpil nesplatnú pohľadávku, takéto postúpenie je neplatné. K otázke dodržiavania zákonného postupu pri postupovaní bankovej pohľadávky rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 7CdO/26/2017 zo dňa 28.03.2018, z ktorého vyplýva, že v prípade postúpenia bankovej pohľadávky, musí byť jednoznačne dodržaný postup uvedený v § 92 ods. 8 zák. o bankách, ktorý však v prípade postúpenia pohľadávky, od ktorej žalobca odvodzuje v žalobe uplatnený nárok, dodržaný nebol.

46. Pri riešení otázky aktívnej legitímácie žalobcu preto okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky v súlade s citovanou zákonnou úpravou, navyše aj, keď pôvodný veriteľ postupoval pohľadávku dokonca voči už neexistujúcej zmluvnej strane a nie voči žalovanej. V dôsledku nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol (zostatok nároku po čiastočnom späťvzatí žaloby). Následne súd neprístupoval k preskúmvaniu zmluvných podmienok ako aj k preskúmvaniu dôvodnosti uplatneného nároku v jednotlivých položkách, ako ani sa nezaoberal možným premlčaním uplatneného nároku, pretože takéto dokazovanie a z toho vyplývajúce právne závery, sa stalo už nadbytočným.

47. Súd na záver poznamenáva, že samotná skutočnosť, že súd pripustí zmenu žalobcu, automaticky neznamená, že žalobca je v konaní aj aktívne legitimovanou osobou. Aj keď zvyčajne následkom zmluvy o postúpení pohľadávok dochádza k prevodu práv a povinností, avšak či v skutočnosti k takémuto prevodu aj došlo, to je možné zistiť až po preskúmaní hmotnoprávnych podmienok upravujúcich cesiu, na skúmanie ktorých nie je dôvod už pri pripustení zmeny žalobcu, kedy súd rozhoduje výlučne podľa procesných predpisov.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí, okresný súd zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Okresnému súdu bola upomínacím súdom postúpená žaloba, predmetom ktorej bola suma 8.985,61 Eur s prísl. Z dôvodu čiastočného plnenia vykonaného zo strany žalovanej až v priebehu konania spolu v sume 349,30 Eur došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu žaloby a zastaveniu konania spolu aj s príslušenstvom. V tomto rozsahu spôsobila zastavenie konania žalovaná, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje 3,89 % (349,30 Eur : 89,8561), v ktorom rozsahu vznikol nárok na náhradu trov konania žalobcovi z titulu zavinenia. Vo zvyšku, t. j. v sume 8.636,31 Eur bola žaloba zamietnutá, čo predstavuje 96,11 % (8.636,31 Eur : 89,8561), v ktorom rozsahu zas vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej z titulu úspechu. Pri porovnaní rozsahu uvedených dvoch nárokov na náhradu trov konania je tento v prospech žalovanej a to v rozsahu 92,22 % (96,11 % - 3,89 %). Žalovaná si síce nárok na náhradu trov konania uplatnila, avšak z obsahu spisu je zrejmé, že v tomto konaní jej žiadne trovy konania nevznikli. Súd preto o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a žalovanej, hoci v konečnom dôsledku úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov konania nepriznal. S prihliadnutím na uvedené (nepatrné percento nároku na trovy konania z dôvodu späťvzatia žaloby možno v konečnom dôsledku považovať žalovanú za úspešnú v celom rozsahu, čo rovnako odôvodňuje rozhodnutie o trovách konania tak, ako je to uvedené v treťom výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.